

Lukács 10

¹Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült. ²Így szólt hozzájuk: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába. ³Menjete el! Íme, elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. ⁴Ne vigyetek magatokkal erszényt, se tarisznát, se sarut! Útközben ne köszöntsetek senkit! ⁵Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! ⁶Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza. ⁷Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra! ⁸Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek! ⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa. ¹⁰Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjete ki annak az utcáira, és mondjátok ezt: ¹¹Leverjük még a port is, amely városotokból lábunkra tapadt, de tudjátok meg, hogy elközelített az Isten országa. ¹²Mondom nektek: könnyebb lesz Sodomának azon a napon, mint annak a városnak.

¹³Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, rég megtértek volna zsákruhában és hamuban ülve. ¹⁴De Tírusznak és Szidónnak könnyebb lesz az ítéletkor, mint nektek. ¹⁵Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? A pokolig fogsz alászállni! ¹⁶Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket elutasít, engem utasít el, és aki engem elutasít, az azt utasítja el, aki elküldött engem.

A hetvenkét tanítvány visszatérése

¹⁷Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel mondta: Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk! ¹⁸Ő pedig ezt mondta nekik: Láttam a Sátánt villámként leesni az égből. ¹⁹Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején; és semmi nem árthat nektek. ²⁰De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.

Jézus hálaadása (Mt 11,25-27)

²¹Abban az órában így ujjongott Jézus a Szentlélek által: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcssek és értelmesekek előtt, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak. ²²Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. ²³Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok. ²⁴Mert mondom nektek: sok próféta és király szerette volna látni azt, amit ti láttok, de nem látták, és hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallották.

Az irgalmas samaritánus

²⁵Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? ²⁶Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? ²⁷Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” ²⁸Jézus ezt mondta neki: Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz. ²⁹Ő viszont igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: De ki a felebarátom? ³⁰Válaszul Jézus ezt mondta neki: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagya elmentek. ³¹Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, de amikor meglátta, elkerülte. ³²Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, de amikor meglátta, ő is elkerülte. ³³Egy arra utazó samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta, ³⁴odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját viselte. ³⁵Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. ³⁶Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek? ³⁷Ő így felelt: Az, aki irgalmas volt hozzá. Jézus erre ezt mondta neki: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!

Mária és Márta

³⁸Amikor továbbhaladtak, betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. ³⁹Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét. ⁴⁰Mártát pedig teljesen lefoglalta a sok munka. Ezért

odajött, és így szólt: Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában? Mondd hát neki, hogy segítsen! ⁴¹Az Úr azonban így felelt neki: Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz, ⁴²pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.

Az Ige tanulmányozását kezd imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Az 1-16 versekben 72 tanítványt küld ki Jézus. Milyen tanácsokat ad nekik? Hogyan tudnád vázlatpontokba szedni?
2. A 17. versben örömmel térnek vissza a tanítványok. Jézus ebben előre látja a Sátán feletti győzelmet. Meglepőnek tartod ezek után a 20. verset? Miért? Miért nem?
3. A papokat és lévitákat tisztelet övezte, a samaritánusokat viszont lenézték a zsidók. Vajon miért ezeket a szereplőket választotta Jézus a példázatban? Mik azok az előítéletek, amiből Neked meg kell szabadulnod?
4. Általában szembeállítjuk egymással Máriát és Mártát. (38-42 vers) Hogyan tudod az életedben a helyes egyensúlyt megtalálni?
5. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Kérd az Urat, hogy formálja gondolkodásodat, cselekedeteidet!